

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת שלח לך תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעון ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת שלח לך תשפ"ו – מי קובע לך את סדר היום? סודות מפת הקרב בחטא המרגלים

איזה ענין עם איזה חוק. הם מנסים לשים אותו באיזו ועדה, מנסים 'לבעבע' משהו. אז או שזה נתקע בועדה, או שזה נתקע במליאה. מתי שהוא זה נתקע, אם זה לא משהו שצריך לעבור. ויש הרבה גורמים ששמים עין על החוק הזה, על ההצעה הזו, 'מה? מה הדבר הזה? ולמה? יש פיקוח. יש ויכוח. יש ענין.

כאן אנחנו רואים בפרשה, לא מפורט הויכוח יותר מדי, אנחנו רואים שמתחילת היוזמה, מתחילת ההופעה של היוזמה במפת הקרב של עם ישראל – זה תפס מהר מאוד, זה הגיע למשה רבינו, ומשה רבינו לא עצר את זה, לא עצר. הוא המלך, הוא המנהיג. אם הוא יכול, הוא צריך לעצור את זה. הוא יודע שלא צריך מרגלים ולא צריך כלום. הוא בוטח בה', הוא גדול הנביאים. הוא לא צריך לתת לזה לעבור. ואם הוא לא יכול, בגלל שהעם ברוע, כמו שהיה בעגל כשהיה שמה אהרן – בכל זאת משה רבינו זה לא אהרן, בכל זאת משה רבינו יכול לאסוף תמיכה, שבט לוי, ולהגיד גם כן "מי לה' אלי", מה פתאום מרגלים? אתם לא סומכים על הקדוש ברוך הוא?!

אז או ששכנעו אותו... – איך אפשר לשכנע את משה רבינו? אפשר להגיד לו 'תשמע, עד עכשיו אנחנו בהנהגה מעל הטבע. ה' מוליך אותנו, כן? עמוד ענן, עמוד האש. לפי פקודה אנחנו זזים, לפי פקודה אנחנו נעצרים. עכשיו אנחנו ניכנס לארץ ישראל וזו הנהגה אחרת. זו לא הנהגה כמו במדבר. אולי צריך לעשות השתדלות, כמו במלחמה? מבינים? אה, טוב. אולי צריך לעשות השתדלות ובאמת לשלוח מרגלים? כמו ביום יום, בן אדם, גם בן אדם צדיק, אם יש לו איזו בעיה רפואית, לא עלינו, הוא הולך לרופא. אולי צריך אנטיביוטיקה. הוא גם מתפלל, הוא גם עושה תשובה, הוא גם נותן צדקה – אבל אולי צריך גם איזו תרופה? ככה העולם נוהג, זה מנהגו של עולם. וואו, איזה יופי של דיבור.

אז לחץ מאסיבי, גם מלמטה וגם מלמעלה כי הנשיאים הם בהנהגה, כל השבטים – וברגע זה משה רבינו פונה לה' יתברך. גם אצל בנות צלפחד, גם כן הוא פונה לה' יתברך. בענין המקושש, גם כן לא היה ידוע מה העונש שלו, הוא פונה לה' יתברך.

ערב טוב! שבוע טוב! חודש טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת שלח לך תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח!

כמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', שזו הדרך הרוחנית שאנחנו משתדלים ללכת בה. והמטרה כאן היא לאו דוקא לפרש פסוקים, אלא ללמוד, להפיק תועלת לבניה הרוחנית ב'דרך עץ החיים'. ולכן אנחנו מסתכלים בדרך קצת שונה מהדרך הרגילה. זהו, חשוב שתבינו את זה.

מה שמשך פה את תשומת לבי זה הענין שבאו העם ולחצו את משה, ומשה בא ודיבר עם ה' יתברך בענין שליחת מרגלים.

מפת הקרב: "העם", שזה מתחיל בערב רב בדרך כלל ואחר כך הם מדביקים את עם ישראל – כאן היה ענין גם כן כמו שאומרים חכמינו, שהנשיאים היה להם אינטרס להשאר במדבר כי הם ידעו שברגע שניכנס לארץ ישראל אז יחליפו אותם, הם יאבדו את הכסא שלהם כמו שאומרים היום. אז היה פה לחץ פוליטי, נקרא לזה בלשון של ימינו, ללחץ על מנת לשלוח מרגלים. והמרגלים תכננו כבר בתוך עצמם שהם יוציאו את דיבת הארץ, עדיין כן או עדיין לא, זה לא משנה – יש פה איזו התעוררות.

כלל ראשון במלחמה, ובמלחמה הרוחנית: אף אחד לא יקבע לך את סדר היום. אם במפת הקרב שלך מופיע איזה חידוש, בן אדם, או איזה אירוע, או משהו עם עוצמה שהולך ולוחץ יותר ויותר – אתה צריך להגיד לו: 'עצור, אדוני, מה אתה רוצה? מי אתה? מה אתה רוצה? מה אתה מחפש? מה עוד? מי שלח אותך? למי אתה מחובר?' – חקירה.

כמו שהולכים להכנס לאיזה בסיס, אז יש ש"ג: 'אדוני, מי אתה? מה אתה עושה פה?' ככה בתוך הנפש שלך, ככה בתוך המציאות היום-יומית שלך – להיות ערני ולבדוק מי יוזם מה ולמה. יש אנשים שיוזמים דברים בתמימות, ויש אנשים שהם בכלל לא בתמימות.

כאן אנחנו רואים את הענין הזה. ולמה שהדבר הזה, היוזמה הזאת, תתפוס תאוצה ותתפתח ותגיע לענין כזה 'וואו' רציני. אתם יודעים, לפעמים יש כל מיני חברי כנסת, נניח, שיש להם

יש הבדל בין אם לא יודעים את ההלכה לבין אם לא יודעים איך לנהוג לא בענין של פסק הלכה אלא בענין של השתדלות – מה מדת ההשתדלות שצריך לעשות עכשיו? צריך לשלוח מרגלים כמו שנהוג, או לא? אולי ההתעוררות מלמטה הזו היא נכונה? אולי מצפים מלמעלה להתעוררות הזו? יש פה הרבה דברים שהצדיק יכול להיות מושפע, וזה לא צחוק, כמו שאומר רבי נחמן, שאם מתחברים אנשים לאדם כשר הם יכולים להפיל אותו – הנה, דוגמא.

ומשה רבינו, שהוא המחסום האחרון לפני הקדוש ברוך הוא, לפני פניה לקדוש ברוך הוא, הוא בעצם אמר: 'טוב, אולי צריך לשאול את הקדוש ברוך הוא'. בזה שאתה שואל את הקדוש ברוך הוא, אתה כבר מביא את היוזמה החצי תמימה חצי ערמומית הזאת, אולי תמימה מאד אבל בעצם ערמומית מאד – לפתחו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ואתה גורם בעצם לתגובה מלמעלה. יכול להיות שאם לא היית מביא זה היה נגמר. יכול להיות שאם לא היה מביא היו מנסים לרגום אותו, כמו שניסו בהזדמנויות אחרות. אבל יכול להיות גם שה' יתברך היה מתגלה ומעניש את הרשעים כמו בעדת קרח. ברגע שהצדיק פונה למעלה אי אפשר לדעת מה יקרה. מבינים?

באים אנשים ליעוץ הרוחני, לקבלת קהל, עם כל מיני שאלות. אני שואל אותו: 'מה אתה רוצה?' – 'מה שה' רוצה'. 'באמת? אתה רוצה מה שה' רוצה? אתה יודע מה ה' רוצה? אתה תעמוד בזה?! אם ה' יגלה לך מה הוא רוצה – אתה תעמוד בזה? מה אתה אומר מה שה' רוצה? תגיד לי מה אתה רוצה!' ככה אני אומר להם.

אז הנה באים המרגלים, כל החבר'ה שהתאספו ללחוץ על משה, ומשה מעביר את זה למעלה. זאת אומרת, זה עבר את 'חומת האש', זה עבר את ההגנה.

קחו את זה חשבון לחיים שלכם, לחיים שלנו, בכל דבר ודבר – מי נכנס בטווח שלך? ומה הוא רוצה? ומי שלח אותו? ומה הוא לוחץ אותך? ובמה הוא עושה לך מניפולציות? ובמה הוא מזעזע אותך, כדי שתעשה כך או אחרת, שתפנה פה, שתפנה שם, שתעשה משהו. מפעילים אותך. ואמרת, לא לתת שיקבעו לכם את סדר היום ואת התגובה. תמיד אדם יכול להגיד 'אני צריך לחשוב. אני צריך לחשוב על זה'. 'נחשוב על זה, ואני אחזיר לכם תשובה'.

אולי ה' היה פונה אליו ישר. מובן שה' יתברך היה יכול בכל מקרה להתערב, וגם להעניש, ובלי קשר למה שמשה עשה. משה לא אשם בכלום, הוא רצה לעשות הכל, עבד נאמן ורועה נאמן – פיקס, הכי טוב שיש. ברור. אבל הם מנצלים את זה.

הנגישות לצדיק היא דבר מסוכן. הנגישות לגדול הדור, לגדול החכמים, זה דבר מסוכן. כן. אומר בעל התניא הקדוש, צריך שתהיה מחיצה בין גדולי ישראל לבין ההמון. מעניין הדבר הזה. והנה, אנחנו רואים את זה פה – לא היתה מספיק מחיצה, לא היו מספיק שלבים בין היוזמה מלמטה, שכוללת אחר כך גם את הנשיאים והחבר'ה שלהם, לבין משה רבינו. לא סתם משה רבינו העלה את זה למעלה.

ומה ה' עונה לו? מה הוא אומר לו? "שְׁלַח לָךְ אַנְשִׁים". "שלח לך" – אומרים חכמים: אני לא צריך שתשלח מרגלים, אני לא אומר לך לשלוח. על דעתך אתה שולח. טוב, שלח לך.

בעיה. אז למה הוא שולח? כי ה' אמר לו לשלוח. אבל אין פה הרגשה שמשהו לא תקין? אם ה' אמר שלא צריך מרגלים, אז למה הוא כן שולח? "בדרך שאדם רוצה לילך, בה מוליכין

אותו". אתה כבר העלית את זה למעלה אצל הקדוש ברוך הוא. הקדוש ברוך הוא כבר רואה כמובן את הכל, את הבגידה, את הכל, של אותם המרגלים. ואז הוא אומר "שלח".

יצא השועל מקודש הקדשים – רבי עקיבא צחק, חכמים בוכים. חידשנו על זה פעם. למה צחק רבי עקיבא? יש על זה פירוש של חז"ל, אבל אנחנו הקטנים חידשנו: למה צחק? שיצא השועל מקודש הקדשים – ברוך ה', יצא השועל, תן לו, שילך. "בָּא לְטִמָּא, פּוֹתֵחִין לוֹ. בָּא לְטִהֵר, מְסִיעִין אוֹתוֹ". "בא לְטִמָּא – פותחין לו", אתה רוצה לשלוח מרגלים? אתם רוצים מרגלים? יאללה, שלח מרגלים.

בני אדם, אנחנו בני אדם, אין לנו השגה ותפיסה בו יתברך. אוי, איפה הבורא – ואיפה הנברא? איי איי איי איי... אוי לנו מיום הדין, פחד פחדים. בן אדם צריך לפחד מאד מאד, מאד מאד מאד, מה הוא מתפלל, מה הוא מבקש, אם הוא עושה מה שמשמים אומרים לו, או לא. כן? אם הוא נביא שכבש את נבואתו, אתם יודעים מה הוא חייב – לא עלינו, מיתה בידי שמים. לא פשוט הענין.

אז ברגע שהיוזמה הנלוזה הזו לא נעצרה בתחלתה או באמצע הדרך, היא כבר כבשה את המחנה, כבר כבשה את משה, כבר הגיעה למעלה – עכשיו כבר מתחילה התגובה מלמעלה. זו כבר בעיה, מדת הדין כבר מתוחה עליהם. כבר ברור שהם הולכים לעשות חטא, ושגם יבואו ויחטיאו את ישראל.

ושני השומרים של עם ישראל: יהושע בן נון – משה רבינו הרגיש שיש פה חולשה, הוסיף לו יו"ד, להושיע, הוסיף לו יי. "יִהְיֶה יוֹשִׁיעַד מְעַצֵּת מְרַגְלִים". הנה, הוא יודע שזו עצת מרגלים, עצה רעה. וכלב בן יפונה – הרגיש יתוס, הלך לחברון להשתטח אצל האבות הקדושים, כמו שעושים החסידים שהולכים לקברי צדיקים. שניהם ניצלו, אבל לא הצליחו לעצור את המרגלים. לא הצליחו לעצור את הוצאת הדיבה וההדבקה הרעה של המרגלים את כלל עם ישראל.

תבינו, כאן יש הרבה שלבים במלכודת של היצר הכללי. מי שעומד מאחורי כל זה, זה היצר הכללי, שמתלבש ביצר הפרטי של הנגועים בדבר – שאלה הנשיאים האלה, והיצר של עם ישראל, של כל אחד ואחת. והוא כבר מתכנן את המכה הזו 'חבל על הזמן'. ואף אחד לא שם לב, ואף אחד לא עוצר.

אחרי שהם כבר חוזרים בנס, בנסי נסים, מארץ ישראל, מה כתוב? שבאו והתישבו בבית המדרש של משה רבינו, היה בית מדרש ענק, וישבו בין האנשים. והם כבר יודעים שהם הולכים להוציא דיבה. אפשר היה למנוע את זה? זה מה שאנחנו מנסים ללמוד בשבילנו הקטנים. מה שהיה היה – אבל האם היה אפשר כביכול למנוע את ההדרדרות?

כן, אולי היה אפשר למנוע אותה. למשל, אפשר היה לא לשבת אִתָּם שם, אלא לקרוא להם ללשכתו של משה רבינו, 'בואו, חבר'ה. אני רוצה לשמוע מכם מה אתם אומרים'. אז זה לא היה בפרהסיא, זה לא היה עם כלל עם ישראל. לא יודע אם היה אפשר לעצור את זה, אולי כן. אולי היה אפשר לעשות יותר כדי שהעם לא ידבק ברוע הזה.

וגם כלב ויהושע לא דיברו ראשונים. למה הם לא דיברו ראשונים? למה נתנו להם לדבר, ורק אחר כך הם דיברו? אתם יודעים שכשמוציאים דיבה, מי שמדבר ראשון יש לו כח. מי שמגיב, הוא צריך להגיב למה שההוא אמר. אבל אם מראש אתה אומר 'אלה באים להוציא דיבה. אל תאמינו להם

לכלום. זה הכל שקר. זה לא נכון. זה ככה וככה. יש לזה יותר כח מאשר להגיב אחר כך.

ככל שהעלילה מתפתחת יותר, קשה יותר לעצור את האספסוף ואת ההדבקה. יש פה הדבקה כמו בעיר הנדחת, מסיתים ומדיחים. באו והדיחו את עם ישראל. מזעזע. מחריד.

בענין של הפרהסיא: אנשים רוצים להיות מפורסמים, להיות בפרהסיא. סכנת נפשות להיות בפרהסיא. זו סכנה גדולה מאד. אותו ענין, אם הוא בפרהסיא – הוא פי מיליון גרוע יותר מאשר אם הוא היה בפרטיות. גם חילול שבת בפרהסיא, זה לא כמו שכן אדם לא עלינו מחלל שבת בתוך ביתו.

וכלב ויהושע בן נון לא הצליחו לעצור, ההדבקה כבר היתה. התחילו לבכות ולצעוק, לדבר דברים לא בסדר כלפי שמיא. ואז כבר בא העונש – "יום לְשָׁנָה יום לְשָׁנָה", כן, מדת הדין. מדת הדין, זה לא משהו קל. מדת הדין.

חסד, דין, רחמים. כשעושים חטאים, זה מעורר את מדת הדין לקטרג. אז מנסים לעצור את הקטרוג, אם אפשר, על ידי זכויות, על ידי משהו שילמד זכות כמו כלב. אבל כאן היה רוב גדול של עמדה לא נכונה ולא צודקת – בגידה בקדוש ברוך הוא אם אפשר לקרוא לזה ככה, כפיות טובה, כפויי טובה. קיבלו לשון הרע. קיבלו הוצאת שם רע על ה' יתברך, שהבטיח ארץ זבת חלב ודבש ושהוא נותן את זה לבניהם של אברהם, יצחק ויעקב – ופתאום יש שם בני ענקים, ו'איך נוכל להם?' וכל הסיפורים.

אז כאן ההדבקה היתה חזקה, והעונש היה חזק, כי זה כבר היה מוגזם. "יום לְשָׁנָה יום לְשָׁנָה", על מנת שכל הדור הזה ימות במדבר. טוב, נגזר – נגזר. יש גזירות שאפשר לבטל, יש גזירות שאי אפשר לבטל. זה תלוי בסוג הגזירה. וכאן כמובן, לא הצליחו לבטל את הגזירה – גזירה קשה מאד מאד, כי מה יש לבן אדם כשהוא בתוך הגוף, בשר ודם פה בעולם הזה? יש לו את החיים שלו. והנה, ה' יתברך גוזר עליהם למות במדבר ושלא יראו את הארץ. וזה קשה מאד מאד.

קשה. זה לא משהו קל. אבל אם ה' יתברך לא ינהיג את העולם גם בעונשים קשים – הרשעים יחריבו את העולם, יחריבו את העולם. זה לא סתם שיש עונשים, בְּפֶרֶט וּבְכָלֵל. זה כדי לשמור שלא יחרב העולם. תראו מה קרה בדור המבול, עד שנתמלאה סאתם כמה עבירות הם עשו, וסדום ועמורה, מה הם עשו. ולכן יש עונש.

העונש הזה הוא לשני דברים – עונש קשה, כן? ארבע מיתות בית דין וכן הלאה. העונש הזה בא גם כן לכפר על הנשמה שחטאה. משהו שמת בגלל שהוא חטא, זה מכפר עליו. וזה גם בא להציל את אלה שנשארו חיים – שעם ישראל הוא איברים של השכינה, ו'נתאָנָה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים'. אם אין עם ישראל, אם אין עם ישראל חלילה ששומר את התורה – אין השראת השכינה, אין בשביל מה שיתקיים העולם והעולם חוזר לתהו ובהו, שזו המטרה של היצר הכללי. לפי מה שאומר הרמח"ל הקדוש, הוא רוצה להחריב את העולם ולהמליך את עצמו במקום הקדוש ברוך הוא. איזו עזות. מלאך רוצה להיות במקום הבורא יתברך... עזות שבעזות.

אז זה הסיפור. ולכן העונש קשה. והרשעים האלה שאמרו, עשו, דיברו, הסיתו, הושתו, כל הדבר הזה – הם כבר לא ראויים להכנס לארץ ישראל, הם יצטרכו לבוא בגלגול.

בגלגול הם יכנסו לארץ ישראל, אבל באותו גלגול לא. יום לשנה, ארבעים שנה. ארבעים יום – ארבעים שנה.

ושבט אפרים, כשמרוב שהזדעזעו על החטא שעשו רצו להכנס לארץ ישראל, ומשה אומר להם 'לא, ה' לא אֶתְכֶם' – אומרים 'לא, אנחנו נעפיל', כן? המעפילים. רוצים לבוא בלי אישור, להכנס לארץ ישראל בלי אישור של ה' יתברך.

זאת אומרת, בן אדם קודם כל הוא נופל, הוא עושה חטא נורא, ה' גוזר עליו עונש נורא, הוא נשבר נורא, זה נחמד. הוא עושה תשובה, זה נחמד – ועכשיו הוא מורד עוד פעם בה' יתברך ורוצה לעשות מה שה' לא ציוה עוד פעם. כן, עכשיו הם יכנסו בכח לארץ ישראל...

מבינים את המלכודת הכפולה הזו של היצר הכללי? שהוא שובר את האדם, וואו, איזה יופי, אנחנו שבורים, עושים תשובה, "אשמנו, בגדנו", 'סליחה, אבא שבשמים'. וכל כך קשה לנו, שאנחנו עכשיו נלך ונמסור את הנפש ונעשה מה שרצית שנעשה קודם – אבל זה כבר לא קודם, אדוני. עכשיו ה' אמר שלא, הוא גזר עליך שלא. מה, אתה בכח רוצה לעשות הפוך?! אז הם הלכו, ועמלק בא וטיפל בהם, רחמנא לצלן.

אז צריך להזהר גם מהנפילה – וגם מהתשובה, שזו תהיה תשובה אמיתית, ושהיצר הרע לא יתלבש גם על התשובה כדי לעשות עוד נפילה גרועה יותר.

מלחמת היצר הפרטי והכללי, זה משהו שלא נגמר עד סוף התיקון, עד הגאולה השלמה. וכמה שנתבונן בזה וכל יום נתחדד בזה, כמה שנתחדד ונתבונן ונלמד ונתפלל ונצחק – זה לא מספיק, תמיד יבוא משהו, יכנס לתוך מפת הקרב ויעקוף אותך ויעשה לך ויסובב אותך, ואתה בשניה נופל ולא יודע בכלל מה קרה לך, או למשפחה שלך או לילדים שלך.

כמה ילדים, גונבים אותם מחיק הוריהם, מחיק התורה? גונבים אותם, מוציאים אותם לדרך אחרת – כי אין להורים חצי מושג על מלחמת היצר, על מפת הקרב, על מה קורה עם הנשמות, על איך לבנות את הילדים. הילדים לא יִפְנוּ לבד. צריך לבנות אותם ב'דרך עץ החיים', שחלק מ'דרך עץ החיים' זה מלחמת היצר. יש גם דבקות, ויש בירור, ויש טעמי המצוות, ויש הרבה הרבה נושאים. תקראו את זה בספר שלנו, 'דרך עץ החיים'. תורידו אותו חינוס מהאתר.

ה' יאיר את עינינו שהיצר הרע לא יפיל אותנו, שלא נחשוב שאנחנו חכמים יותר, צדיקים יותר וצודקים יותר, רחמנים יותר – מהקדוש ברוך הוא! שלא נתגאה, ושלא נשמע בקולו ונהיה ערניים. ושנתפוס את הענין בהתחלה, לפעמים אז עוד אפשר לעצור.

וגם בתוך כלל עם ישראל, להבין שזה לא צחוק כל מיני יוזמות, כל מיני לחצים, כל מיני 'התארגנויות', 'התעוררויות' – לאיפה זה הולך? את מי זה מלחיץ? מה זה עושה? איך יגיבו משמים, רבותי? היום בהסתר הכפול הזה אנשים לא חושבים: מה היצר רוצה, הכללי? מה ה' יתברך באמת רוצה? איך הוא יגיב? איך הוא יגיב למה שאנחנו עושים? משהו חושב על זה?! – כל אחד חושב שהוא מנהל את העולם. זהו, עד כאן. יהי רצון שנתחזק בעבודתו יתברך.

נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל עת ובכל מקום, לזיכוי הרבים למען שמו באהבה.

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק גם בענין לעבוד את ה' בשמחה, וגם להפיץ את 'ערב דא'ז', שאלה השירים האלה שאנחנו מנגנים לחיזוק הנשמות.

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכל טוב סלה.

מתוך נפשי – עצות להישרדות רוחנית בחבלי משיח

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י"ט סיון תשפ"ו

- א. שלום בית, פירוש: חברות אמת. את זאת משיגים על ידי שיחת נפש יומית – הקשבה, אמפתיה, הכלה, עצה, יחד! החיים הם מלחמה, ובני הזוג הם צוות.
- ב. בדור הזה, דור משיח, נדרשים מההורים סבלנות, הכלה והקשבה. עליהם לתת לכל ילד תמיכה נפשית יומית, לסלוח על הנפילות, להתחיל כל פעם מההתחלה. זכור: מה שאנחנו עושים לקב"ה – הילדים עושים לנו.
- ג. עם מדת הדין אי אפשר להתווכח. צריך פשוט להכנע ולקבל את הדין, וע"י כך להמתיק אותו.
- ד. אור החסד מציל את העולם.
- ה. אחדות בעם ישראל מצילה מפני פגיעות בנפש מצד שונאי ישראל, ר"ל.
- ו. חבלי משיח – צירי לידה – "עת צרה היא ליעקב וממנה יִנָּשֵׁעַ", במהרה, ברחמים ובנעימים!
- ז. מי שמרוכז כל הזמן בעצמו – לא יהיה מאושר. האושר נובע מעבודת ה' ית' כל הזמן.
- ח. 'מלכודת הצדק': היצר הרע מוכר לך שאתה צודק, אך הצדק הזה אינו מתקיים במציאות – ואז הוא מכניס אותך לטרונות ולטענות כלפי שמים, ר"ל, לכעס, לעצבות ולכפירה, ולהתרסקות טוטאלית.
- אנא ממך, זהה מלכודת זו מתחלתה, ואל תתווכח עם הקב"ה! הוא יודע מה טוב ומה צודק. הוא הרחמן. אתה רק אדם מעורבב טוב ברע, והיצר מגייס אותך ומפעיל אותך בקלות. חבל!
- ט. מלכודת האכזבה: הוא מכניס אותך לציפיה לא מציאותית – ואז מפיל אותך בפגיעות, בעלבון, ועד לכפירה, ר"ל! בדוק את ציפיותך, והיזהר.
- י. אתה רוצה שבת זוגך תבין אותך. ואתה מבין אותה?!
- יא. עסוק באמנות כשרה ע"פ ההלכה. הדבר יביא לך סיפוק ומרגוע, ענין, וקשר ישיר עם ה' ית' ע"י אורות היצירה הזורמים דרך האמן.
- יב. הציור מביע דברים רבים מאד, וללא מלים.
- יג. על האמן להתמיד ולחדד את סגנונו האישי, שהוא סוד עצום.
- יד. "כפי מה שמעוררין למטה כך מעוררין למעלה" – אל תשכח זאת! שים לב למה שאתה מעורר עליך ועל העולם כולו.
- טו. אדם עניו – לומד מכל דבר, כל הזמן, ורואה את מעלות זולתו ואת פחיתות עצמו.
- טז. שמח על כל השג קטן, בגשמיות וברוחניות, והודה לה' ית' על כך!
- יז. גרוס הרבה גמרא. הדבר יזכך אותך גם אם לא תבין הרבה.
- יח. כל השג תלוי במלחמה ובתפילה.
- יט. סדר יום עמוס ומגוון של תורה, מצוות ומעשים טובים – יהפוך אותך לאדם שמח, מאוזן, וצדיק.
- כ. לא חשוב כמה אנשים מתקלקלים – אתה הֵיָה צדיק!
- כא. כל יום התבודדות! כל יום התבוננות ה'שְׁיִיתִי'.
- כב. כאשר יש קושי גדול – יש בירור עמוק לעשות, עד אשר הקושי יקבל מענה ויעלם כלא היה.
- כג. אהבת הזולת ממתיקה את כל הדינים!

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות דע"ה ואת 'ערב דא"ז' בכל מקום למען זיכוי הרבים ולמען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס!